

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: S – PROFESS, a.s., IČ 25046527, sídlem Husova 2806/83, Chomutov, zastoupeného JUDr. Ing. Helenou Horovou, LL.M., advokátkou, se sídlem v Luhu 754/18, Praha, proti žalovanému: Odvolací finanční ředitelství, Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 29.5.2012, č.j. 6251/12-1500-505156,**

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 29.5.2012, č.j. 6251/12-1500-505156, a rozhodnutí Finančního úřadu v Chomutově ze dne 1.3.2012, č.j. 40583/12/182930507464, **se pro vady řízení zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 200,-Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem (dále jen „původní žalovaný“) ze dne 29.5.2012, č.j. 6251/12-1500-505156, jímž bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Chomutově (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 1.3.2012, č.j. 40583/12/182930507464, kterým byla původnímu žalobci uložena pokuta za porušení zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti (dále jen „ZOPH“), tak, že ve výroku 1) bylo změněno chybně uvedené datum 4. dubna 2008 na 25. dubna 2008 a dále ve výroku 3) bylo chybně uvedené datum 27. května 2008 opraveno na 30. května 2008, ve zbytku bylo

rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Po uvedené opravě je žalobci kladeno za vinu, že provedl hotovostní platby v průběhu jednoho kalendářního dne témuž příjemci, podnikající osobě Naděždě Úlehlové, a to:

- 1) dne 25. dubna 2008 na úhradu faktury č. 10508/2 ve výši 307 051,- Kč (číslo výdajového pokladního dokladu V20080433), dále na úhradu faktury č. 10508/3 ve výši 223 018,- Kč (číslo výdajového pokladního dokladu V20080436), dále na úhradu faktury č. 10508/1 ve výši 294 032,- Kč (číslo výdajového pokladního dokladu V20080432) celkově byl překročen limit stanovený zákonem o částku ve výši 445 276,- Kč,
- 2) dne 27. května 2008 na úhradu faktury č. 10508/4 ve výši 291 899,- Kč (číslo výdajového pokladního dokladu V20080552), dále na úhradu faktury č. 10608/1 ve výši 352 240,- Kč (číslo výdajového pokladního dokladu V20080553), celkově byl tento den překročen zákonný limit o částku ve výši 268 229,- Kč,
- 3) dne 30. května 2008 na úhradu faktury č. 10608/2 ve výši 325 808,- Kč (číslo výdajového pokladního dokladu V20080600) a na úhradu faktury č. 10608/3 ve výši 157 427,- Kč (číslo výdajového pokladního dokladu V20080601), celkově byl překročen limit stanovený zákonem o částku ve výši 106 885,- Kč,
- 4) dne 31. července 2008 na úhradu faktury č. 10608/4 ve výši 378 331,- Kč (číslo výdajového pokladního dokladu V20080834), celkově byl tento den překročen zákonný limit o částku ve výši 19 081,- Kč,

čímž se dopustil správního deliktu podle § 6 odst. 2 ZOPH, a za toto porušení mu byla podle ustanovení § 6 odst. 3 v souladu s ustanovením § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) uložena pokuta ve výši 84 000,- Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení.

Dne 1.1.2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o Finanční správě“), kterým byla zrušena všechna finanční ředitelství, včetně Finančního ředitelství v Ústí nad Labem. Podle ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s ustanoveními § 5, § 7 písm. a), § 20 odst. 2 zákona o Finanční správě se od 1.1.2013 místo původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem stalo žalovaným Odvolací finanční ředitelství.

V žalobě žalobce uvedl, že předmětem sporu je otázka postupu při uložení pokuty podle ZOPH. Konkrétně dle jeho názoru byla porušena pravidla pro vymezení správního deliktu dle ZOPH a základní zásady činnosti správních orgánů. S odkazem na ustanovení § 4 odst. 1 a 3 ZOPH uvedl, že do limitu pro platbu v hotovosti se započítávají platby v hotovosti vůči jednomu odběrateli v jednom dni. Žádná platba v hotovosti v jednom dni nepřekročila stanovený limit. Žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně přesný rozpis prováděných plateb, a tyto platby včetně jednotlivých dodávek provázal s vystavenými fakturami dodavatele, paní Naděždy Úlehlové. Žalovaný vydedukoval, že protože na fakturách byla uvedena platba v hotovosti, muselo se jednat vždy o platby v hotovosti k celé faktuře v den vystavení faktury a bez opory ve skutkovém stavu dovedl správní delikt. Mezi žalobcem a dodavatelem Naděždou Úlehlovou bylo dohodnuto, že žalobce dodávané zboží uhradí vždy v hotovosti v den jeho dodání. Skutečností je dále, že zboží bylo dodáváno

postupně, přičemž následná faktura za několik dílčích dodávek obsahovala sumaci těchto dílčích dodávek. Platby v hotovosti byly potvrzeny vždy v dodacím listě. V případě, že faktura byla vystavena v den dílčího dodání, nedocházelo již k potvrzení platby v hotovosti na dodacím listě, ale za potvrzení dílčí platby v hotovosti sloužila celá faktura. To je případ dílčích dodávek ke dni 27.5.2008, dle dodacích listů č. 75508, č. 75408 a ke dni 31.5.2008 k dodacímu listu č. 76208. Žalovaný musí dodržet zásady správního trestání a správní delikt bez jakýchkoliv pochybností prokázat. Ve skutečnosti žalovaný, aniž by prokázal, že by žalobce prováděl platby v hotovosti v částkách převyšujících zákonem stanovený limit, převzal „formální údaj“ z vystavené faktury jako „údaj skutkový“ a vystavěl na něm své právní závěry. Žalovaný neuvedl důvody pro nevěrohodnost a účelovost některých důkazních prostředků, a to výpovědí M. Ú. a N. Ú. a jeho rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Nepřezkoumatelnost se dotýká odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, že žalobce a N. Ú. „jistě nevedli své účetnictví v rozporu s platnými normami, ale jistě zaznamenávali své účetní operace tak, jak to předpokládá zákon o účetnictví.“ Předmětem správního deliktu podle ZOPH avšak není otázka správnosti či nesprávnosti vedení účetnictví, ale skutkové okolnosti odpovídající provedené platbě v hotovosti. Prokázanou skutečností je, že žalobce vůči svému dodavateli prováděl platby v hotovosti při každé dodávce. Výše plateb v hotovosti v jednom dni byla vždy zcela v souladu se ZOPH. O tom, že platby v hotovosti byly prováděny při každé dodávce zboží, informoval správní orgán I. stupně zástupce žalobce a tuto okolnost potvrdil i dodavatel zboží paní N. Ú. Žalovaný na argumenty uvedené v odvolání nijak nereagoval, a proto je i v této části žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Bylo prokázáno, že k dodání zboží docházelo postupně ve dnech, které jsou uvedeny v dodacích listech ve sloupci „Skutečné datum platby/dodacího listu.“ Ačkoliv u jedné z faktur došlo k chybě (fa ze dne 19.5.2008 ve vazbě na dodací list č. 74908 ze dne 15.5.2008), nic to nemění na tom, že ostatní dodávky souhlasí a tvrzení žalobce nebylo vyvráceno. Protože dodávané zboží bylo vždy placeno v hotovosti, byl dodavatelem zcela správně na faktuře uveden údaj platba v hotovosti. To však neznamenalo, že se v dotčený den vystavení faktury prováděla hotovostní platba odpovídající ceně zboží na faktuře uvedené.

Původní žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Stručně rekapituloval dosavadní zjištění a dále uvedl, že dle jeho názoru bylo dokazování provedeno v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), ve spojení s ustanoveními § 50 a násl. správního řádu. Správní orgán I. stupně hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, řádně a pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Správní orgán I. stupně i původní žalovaný posuzovali zjištěné skutečnosti v souladu s příslušnými právními předpisy, kdy dali rovněž žalobci dostatečný prostor k uplatnění jeho práv předvídaných ustanovením § 36 správního řádu. Správní orgán I. stupně respektoval také zásady správního trestání a provedl řádně důkazní prostředky, které byly zjištěny nebo navrženy v průběhu správního řízení. Dle názoru žalovaného se správní orgán I. stupně nedopustil žádného porušení základních zásad správního řízení vedeného dle ustanovení správního řádu a postupoval zcela v souladu s příslušnými zákonnými ustanoveními.

V replice žalobce setrval na svém dosavadním stanovisku o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Původní žalovaný se dle jeho názoru mylí, pokud se domnívá, že ZOPH je nástrojem na to, aby byly postihovány situace, kdy částky převyšující hranici pro omezení plateb v hotovosti se objevují pouze na fakturách, aniž by docházelo v jednom dni k jejich předání v hotovosti. Skutkový stav dosvědčily kromě listin, také výslechy svědků na straně

žalobce a na straně jeho dodavatele. Původní žalovaný však důkazy svědčící ve prospěch žalobce bezdůvodně popřel jako nevěrohodné, aniž uvedl proč. Odůvodnění původního žalovaného, že své rozhodnutí staví na účelu zákona o účetnictví je zcela zcestné.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona s.ř.s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po zhodnocení skutkového a právního stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu postoupeného původním žalovaným soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Původní žalovaný ve svém žalobou napadeném rozhodnutí stejně jako správní orgán I. stupně postavil své závěry na výdajových pokladních dokladech žalobce, příjmových pokladních dokladech, peněžním deníku a pokladním deníku dodavatele N. Ú. Dle původně žalovaného správní orgán v zájmu materiální pravdy musí vycházet jen z důkazů, které byly zajištěny v účetnictví žalobce a v účetní evidenci dodavatele N. Ú. Stručně řečeno původní žalovaný poukázal na to, že každá faktura dodavatele Naděždy Úlehlové sdružuje jeden až tři dodací listy a ke každé faktuře patří jeden výdajový pokladní doklad vystavený ve stejný den jako je faktura, případně o tři dny později (fa č. 10608/2, č. 10608/3). Těmito doklady bylo dle původně žalovaného deliktní jednání žalobce bezpochyby prokázáno a žalobce tyto listinné důkazy nijak nevyvrátil. Důvěryhodnost těchto důkazů obhajoval původně žalovaný tvrzením, že žalobce i paní Úlehlová jistě své účetnictví nevedli v rozporu s platnými právními normami, ale jistě zaznamenávali své účetní operace tak, jak to předpokládá zákon o účetnictví. K nevěrohodnosti slyšených svědků odkázal původně žalovaný na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, aniž by se konkrétně k žalobcovým argumentům vyjádřil.

Z odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně mimo jiné vyplývá, že žalobce, obdobně jako v žalobě, tvrdil, že dodavatel v rámci zjednodušení administrativy vystavoval faktury za dodávané zboží nikoliv podle jednotlivých dílčích dodávek, ale vždy za určitý ne vždy pevný počet dílčích dodávek. Tím se stalo, že na faktuře byl uveden ke dni vystavení faktury větší objem zboží, než byl v daný den dodán. Protože dodávané zboží bylo placeno v hotovosti, byl správně na faktuře uveden údaj platba v hotovosti, to však neznamenalo, že v dotčený den vystavení faktury se prováděla hotovostní platba odpovídající ceně zboží na faktuře uvedené. Obdobně se žalobce vyjadřoval od počátku správního řízení (viz Doplnění k předmětné věci ze dne 30.9.2011). V odvolání žalobce výslovně poukázal na

výpovědi manželů Úlehlových, kteří potvrdili, že došlo k předávání hotovosti na základě dodacích listů při předání zboží.

Soud v úvodu této části předesílá, že v řízení vedeném dle správního řádu je založeno důkazní břemeno odlišně od úpravy v daňovém řízení. Správní řízení a obzvláště pak řízení v oblasti správního trestání je ovládáno zásadou formální pravdy, která je formulována v ustanovení § 3 správního řádu, kde je mimo jiné uvedeno, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V ustanovení § 52 správního řádu je uvedeno, že účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Správní řízení je ovládáno zásadou vyhledávací (vyšetřovací), kdy podklady pro rozhodnutí opatřuje zásadně správní orgán. Zejména v řízeních zahajovaných z úřední povinnosti je na správním orgánu, aby se v rámci řízení vypořádal se všemi důkazy, které je nutno provést ke zjištění stavu věci, o němž nebudou důvodné pochybnosti, a to i takové důkazy, které svědčí ve prospěch účastníka řízení. Pokud některé důkazy správní orgán neprovede, musí se s takovou skutečností vypořádat v odůvodnění svého rozhodnutí.

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen uvést v odůvodnění rozhodnutí všechny skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, jakož i úvahy, kterými byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů. Jinými slovy to znamená, že z odůvodnění rozhodnutí musí být patrné, proč správní orgán považoval námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považoval skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné či jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Je třeba si uvědomit, že smyslem odůvodnění správního rozhodnutí je doložit správnost čímž i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného správního rozhodnutí, neboť podle ust. § 2 odst. 1 správního řádu má správní orgán postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy.

Soud konstatuje, že účelem odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí. Je proto třeba, aby se odvolací správní orgán vypořádal se všemi námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, proč považuje námitky účastníka řízení za nedůvodné, mylné anebo za vyvrácené, a to zejména tehdy, jde-li o argumentaci na niž je postaven základ odvolání (srov. rozsudek NSS ze dne 23.7.2009, 9 As 71/2008, rozsudek Krajského soudu Brno ze dne 11.4.2006, 31 Ca 39/2005, publ. Sb.NSS 1282/2007, www.nssoud.cz). Nevypořádal-li se žalovaný s některými námitkami stěžovatele, je jeho rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., a to je právě případ původně žalovaného, který nijak konkrétně nereagoval na námitky žalobce ohledně tvrzení vyplývajících z výpovědí manželů Ú. Soud dále poznamenává, že ani správní orgán I. stupně se s těmito důkazy nevypořádal, neboť v podstatě jen uvedl, že uvedené svědecké výpovědi jsou v rozporu s listinnými důkazy, a proto jsou nevěrohodné. Soud však zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí je zatíženo i další vadou.

Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně i z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že své závěry postavili na vystavených fakturách a výdajových pokladních dokladech vystavených ve stejných dnech. Nijak se však podrobně nezabývali skutečností, že na většině dodacích listů je uvedeno, že dodavatel N. Ú. označená jako „Obchodní firma NELL“ převzala na dodacím

listě uvedenou částku v hotovosti dne uvedeného na dodacím listu. Na těchto dodacích listech se nachází i razítko a podpisy žalobce i dodavatele. Tyto důkazy, z nichž vyplývá postupné předávání hotovosti vždy při dodání zboží, což bylo stvrzeno na dodacím listě, potvrzují i výslechy svědků N. Ú. a M. Ú., které jsou v souladu s tvrzeními žalobce. Tvrzení původně žalovaného, že žalobce a paní Úlehlová jistě své účetnictví nevedli v rozporu s platnými normami, jednak postrádá konkrétnost a jednak nemá ani oporu v provedeném dokazování, když N. Ú. vypověděla, že si myslela, že to takto stačí, a proto nevystavovala příjmové pokladní doklady a že na výdajových pokladních dokladech není její podpis ani podpis manžela. N. Ú. ani sama sebe neprezentovala jako osobu, která by vedla své účetnictví v souladu se všemi právními předpisy.

Dále soud uvádí, že ani samy faktury a výdajové pokladní doklady, o které výhradně správní orgány opřely své závěry, nevyvrací verzi žalobce. Tyto doklady totiž nevylučují to, že by byly vystaveny až následně po dodání několika dodávek zboží vždy k jednomu či více dodacím listům a faktický stav věcí obě strany účetně promítaly vždy po určitém období prostřednictvím faktury a k tomu vystavenému výdajovému pokladnímu dokladu. To, že na fakturách je uvedeno placeno hotově, rovněž nevyvrací tvrzení žalobce, že bylo placeno hotově, ale nikoliv najednou. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nerozporoval postupné dodání zboží na základě dodacích listů, jen dospěl k závěru, že nedošlo k zaplacení vždy při dodání zboží ale až v den vydání faktury, resp. výdajového pokladního dokladu. Proti tomu však, jak již shora uvedeno, stojí tvrzení účastníků obchodu i uvedené dodací listy.

Soud závěrem konstatuje, že kromě nedostatečného odůvodnění zatížil původní žalovaný své rozhodnutí i předčasností závěrů, neboť jsou ve spise na jedné straně důkazy, které potvrzují tvrzení žalobce a na druhé straně jsou zde důkazy, které by mohly svědčit pro to, že skutkový stav se odehrál jinak, než tvrdí žalobce, avšak absentují důkazy a jejich vyhodnocení, které by verzi žalobce jednoznačně vyvracely. Za takového důkazního stavu musí soud konstatovat, že je žalobou napadené rozhodnutí zatíženo i vadou podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí původního žalovaného zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. a věc mu vrátil podle § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že skutkový stav nebyl zjištěn řádně již v řízení před správním orgánem I. stupně a bude nutno vést případně další dokazování, přistoupil soud i ke zrušení prvostupňového rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 78 odst. 3 s.ř.s. V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.

Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud proto podle ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 10 200,-Kč, která se skládá z částky 3 000,-Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu, z částky 6 300,-Kč za tři úkony právní služby po 2 100,-Kč právního zástupce žalobce JUDr. Ing. Václava Pátka [převzetí věci, podání žaloby, replika podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31.12.2012], z částky 900,-Kč za s tím související dva paušály po 300,- Kč. Náhradu za zaplacený soudní poplatek za

návrh na přiznání odkladného účinku soud nepřiznal, a to vzhledem k neúspěšnosti tohoto návrhu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 21. srpna 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová